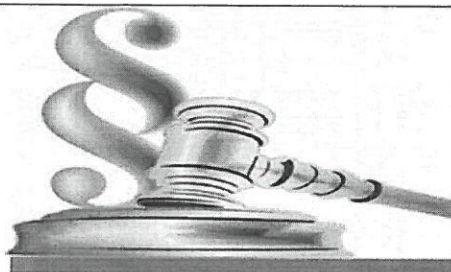

Dr. Kardos Sándor

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/1070-6/2018

Érkezett:

2018 AUG 22.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

3 db

du

Hiv.sz.: IV/1070-5/2018.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Kerék Csaba Imre (szül.: [REDACTED] an.: [REDACTED]) II. rendű vádlott, meghatalmazott jogi képviselőm útján, az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d.) pontjára, illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §. a.) és b.) pontjában foglaltakra hivatkozással,

alkotmányjogi panaszt

nyújtunk be, amelyben a Fővárosi Ítéltábla 2017. március 22. napján kelt 8.Bf.392/2016. számú ítéletében hozott alaptörvény ellenes bírói döntés tekintetében, annak Alaptörvény ellenes voltának megállapítását kérjük, mert Kerék Csaba II. r. vádlott cselekményeit sikkasztás helyett csalásnak minősítette és nem biztosította a harmadfokú eljárás lefolytatását biztosító jogorvoslatot.

1. Indítvány és hatáskör:

Indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság

a) az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d.) pontja és az Abtv. 27.§. a.) és b.) pontja alapján állapítsa meg, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2017. március 22. napján kihirdetett 8.Bf.392/2016. számú ítélete Kerék Csaba II. r. vádlott tekintetében - mivel nem biztosította a harmadfokú

bírósághoz fordulás jogát -, Alaptörvény ellenes, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslati jogot;

b) az Alaptörvény 24. Cikk (3) bekezdés b.) pontjában és az Abtv. 43.§. (1) bekezdés alapján állapítsa meg a sérelmezett bírói döntés Alaptörvény ellenességét, Kerék Csaba II. r. vádlott vonatkozásában semmisítse meg a másodfokú ítélet jogerősítési záradékát és ezzel biztosítson lehetőséget a jogorvoslat benyújtására a harmadfokú bírósági eljárás lefolytatása érdekében.

2. Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett részei:

[14] 1. Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„XXVIII. Cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A Fővárosi Ítéltábla 2017. március 22. napján kihirdetett 8.Bf.392/2016. számú ítélete alaptörvény ellenes a tekintetben, hogy Kerék Csaba II. rendű vádlott részére nem biztosított jogorvoslati jogot jóllehet sikkasztás helyett más cselekményben állapította meg bűnösségét.

Ez a bírói döntés ellentétes a Be. 386.§. (1) bek. rendelkezésével is, amely szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

3. Személyes érintettség

Az érintett büntető eljárásnak Kerék Csaba Imre a II. rendű vádlottja, akinek nem biztosítottak jogorvoslati lehetőséget, így az egyedi ügyben érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

Jogorvoslat hiányában nem biztosított ugyanis, hogy tisztázza magát a büntetőjogi felelősségét illetően, így jelenleg szabadságvesztés büntetés végrehajtsa és teljes körű vagyoneklobzás vár rá.

Kerék Csaba személyes érintettsége az Alaptörvény rendelkezései alapján is megállapítható.

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz ...

4. A további jogorvoslat kizártsága

A jelen alkotmányjogi panasz lényege éppen az, hogy a Fővárosi Ítéltábla nem biztosította Kerék Csaba Imre részére a harmadfokú eljárás lehetőségét, így más törvényes lehetőség hiányában ezúton kérjük annak orvoslását. Erre tekintettel az Abtv. 27.§. b.) pontjában írt feltétel teljes mértékben megállapítható.

Mindezekre figyelemmel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy fogadja be az alkotmányjogi panaszt, és az indítványoknak megfelelően döntsön.

5. Időközben a Kúria a 2018. május 02.-án kelt Bf.III. 1.172/2017. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla érintett határozatát, felülvizsgálati eljárás keretében, hatályában fenntartotta.

Az előző pontban a további jogorvoslat kizártsága tett felvetésünket változatlanul fenntartom, hisz közismert, hogy az esetleges harmadfokú eljárás során lényegében teljes körül felülbírálatról van szó, amit a szigorú jogszabályi keretek közé szorított felülvizsgálati eljárás nyilván nem helyettesíthet.

A felülvizsgálati határozattal kapcsolatos érdemi előterjesztésünket az indokolás végén fejtjük ki.

INDOKOLÁS

6. Tényállás

Kerék Csaba Imrét az úgynevezett [REDACTED] per II. rendű vádlottját a Fővárosi Főügyészség eredetileg felbujtói minőségben, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetével vádolta, amelynek lényege az volt, hogy [REDACTED] vonatkozásában ő lett volna tulajdonképpen a tippadó és ily módon a cselekmények kezdeményezője.

A Fővárosi Főügyészség ezen feltevése már az alapeljárás során megdőlt és Kerék Csaba Imre tekintetében a vád felbujtói minőség helyett, mind a sikkasztás, mind pedig a magánokirat hamisítás tekintetében pszichikai bűnsegregyre változott. Ezt követően a megismételt eljárás során a Fővárosi Törvényszék 2015. december 29. napján kihirdetett 12.B.794/2010. számú ítéletében Kerék Csaba Imre bűnösségét a pénzmosás büntette mellett, a sikkasztás pszichikai bűnsegregyi alakzatában állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla a 2017. március 22. napján kihirdetett 8.Bf.392/2016. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék által alkalmazott jogi minősítést megváltoztatta és Kerék Csaba Imre II. rendű vádlott cselekményeit:

3 rb. család btt.-ének (Btk. 373.§. (1) és (2) bek. bc.) pont, (3) bek. b.) pont),

6 rb. csalás btt.-ének (Btk. 373.§. (1) és (2) bek. bc.) pont, (4) bek. b.) pont), melyből 3 rb. folytatólagosan elkövetett,

7 rb. csalás btt.-ének (Btk. 373.§. (1) és (2) bek. bc.) pont, (5) bek. b.) pont), melyből 3 rb. folytatólagosan elkövetett,

5. rb. folytatólagosan elkövetett csalás btt.-ének (Btk. 3773.§. (1) és (2) bek. bc.) pont, (6) bek. b.) pont),

21 rb. hamis magánokirat-felhasználása vt.-e (Btk. 345.§.) melyből 10 rb. folytatólagosan elkövetett,

pénzmosás büntettének (Btk. 399.§. (1) bek. a.) pont, aa.) alpont és (4) bek. a.) és b.) pont) minősítette.

A Fővárosi Ítéltábla indokolása szerint a bűnösség körében nem hozott a korábbihoz képest eltérő döntést, kizárólag a vád tárgyává tett cselekmények jogi minősítésével kapcsolatban döntött eltérően, amikor egy másik vagyonelleni bűncselekményben állapította meg Kerék Csaba Imre bűnösségét és a ténylegesen kárt szenvedett értékpapírszámla tulajdonosokat tekintette a bűncselekmények sértettjeinek.

(Az alkotmányjogi panasz lényegét nem érinti, de meg kell említeni, hogy Kerék Csaba Imrét illetően a rendelkező rész és az indokolás teljes mértékben ellentétes, mert az előbbi tettesi minősítést állapít meg, míg az utóbbi bűnsegédi magatartás megvalósulását részletezi.)

a) A jogbiztonság szempontjából rendkívül fontos, hogy mikor állapítható meg teljes biztonsággal az, hogy a másodfokú bíróság által alkalmazott új jogi minősítés az valóban olyannak tekinthető-e, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

A Be. érintett jogszabályi rendelkezése alapján kétség kívül olyan joggyakorlat alakult ki (BH 2015.244. EBD2012.B.15., továbbá Kúria Bhar.I.707/2017. számú határozata) amelyekben kifejtésre kerül, hogy a másodfellebbezés akkor lehet joghatályos, ha a bűnösség kérdésében eltérő tartalmilag az elsőfokú és a másodfokú bírósági döntés. Amennyiben nem változik a bűnösség köre, pusztán a cselekmények eltérő anyagi jogi megítéléséről van szó, úgy nincs helye harmadfokú eljárásnak.

A harmadfokú eljárás lehetőségét megnyitó jogorvoslat tekintetében egyértelmű tehát, hogy arra a bűnösség körét érintő eltérő rendelkezés teremti meg. A bírói gyakorlat szerint ugyanis tartalmilag kell eltérőnek lennie az első-, és másodfokú döntésnek, amennyiben nem változik a bűnösség köre (a vádirati tényállásban a vádtárgyává tett cselekmények) pusztán a cselekmények eltérő anyagi jogi megítéléséről van szó, úgy nincs helye harmadfokú eljárásnak. Nyilvánvalóan ez csak az alaki halmazatban álló cselekmények esetén kerülhet szóba, tehát, ha egy elkövetési magatartás több cselekmény törvényi tényállásába illeszkedik, azaz heterogén alaki halmazatról van szó.

Ehhez képest kérdés, hogyha a vádirat eredetileg a sikkasztás tényállási elemeit tartalmazza, úgy nyilvánvaló nem rögzíti azokat a tényállási elemeket, mint például jelen esetben a

tévedésbe ejtés és a károkozás, amelyek már egyértelműen a csalás tényállásának az elemei. Így álláspontunk szerint fogalmilag kizárt, hogy jelen esetben a Fővárosi Ítéltábla megmaradt volna a Kerék Csaba II. rendű vádlottat érintő vádirati tényállás körében, mert az nem adott volna alapot a csalás megállapítására. Ilyen okfejtés alapján a bírói döntés akkor lett volna helyes, ha megnyitja az érdemi védekezés lehetőségét a harmadfokú eljárás lehetőségének biztosításával.

A normavilágosságot illetően utalunk az 56/2010 (V.5.) AB határozatban kifejtettekre, amely szerint az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény rendelkezései tekintetében van értelmezési hatásköre.

A hivatkozott AB határozat kifejti, hogy ha valamely jogszabály több lehetséges értelme közül, a jogalkalmazási gyakorlatban az adott rendelkezés csak egyféle tartalommal realizálódik, akkor csak ez a normatartalom szolgálhat alkotmányossági vizsgálat alapjául. Márpedig a joggyakorlatnak az a felfogása, hogy az ítéleti tényálláson nem változtat „csak” a cselekmény jogi minősítésén, mint jelen esetben is, nem zárhatja ki feltétlenül a harmadfokú eljárás biztosítását.

Figyelemmel azonban arra, hogy az idézett AB határozat óta változott az Alkotmánybíróság álláspontja, mert – többek között a 3033/2013. (II.12.) AB végzés értelmezése szerint- a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben- a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani.

Jelen esetben az egyedi bírói döntést támadó panaszban is érdemes felvetni ezt a jogi szabályozást érintő problémát is, hisz az Abtv. 28.§. (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27.§. szerinti panaszból a 26.§. szerinti panaszeljáráshoz. Ugyanis az Abtv. 52.§. (2) bekezdésének szöveg szerinti értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27.§.- ban meghatározott eljárásában a 26.§. szerinti normakontrollt lefolytathatja. (Fordítva viszont nem, mert a 26.§ alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatja.)

Álláspontom szerint ugyanis a Be. hivatkozott rendelkezése (olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett) nem felel meg a normavilágosság követelményének, ebből eredően sérti a jogbiztonságot és így módon alapozza meg az Alaptörvény ellenességét is. A Fővárosi Ítéltáblának azaz álláspontja ugyanis, hogy Kerék Csaba Imre II. rendű vádlott tekintetében a bűnösség köre

(tényállás) - a cselekmény csalássá történő minősítésével - nem változott, fogalmilag nem állja meg a helyét.

b) A Btk. 372. §.- ában írt sikkasztás elkövetési tárgya a valakire rábízott idegen dolog, az elkövetési magatartása pedig annak jogtalan eltulajdonítása, vagy az azzal történő sajátjaként való rendelkezés. A sikkasztás csak szándékosan követhető el, a szándéknak át kell fognia a tényállás összes ismervét. Ezzel szemben a csalás szintén jogtalan haszonszerzésre irányul, azonban célzatos bűncselekmény, amelynek nélkülözhetetlen eleme másnak a tévedésbe ejtése, vagy tévedésben tartása, és az ennek kapcsán keletkező károkozás.

Jelen ügyben ugyanis az történt, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletből kiemelt 21 olyan esetet, ahol az érintetteket sértettnek tekintve a számlájukról utalás történt vagy Kerék Csaba Imre saját, vagy Kerék Csaba Imre cégeihez köthető számlákra. (Ítélet 51. old.)

Kérdés, hogy ez alapján helye lehet-e a csalás megállapításának? A csalás bünteténél tényállási elem a tévedésbe ejtés, vagy tévedésben tartás. Semmilyen ténybeli adat nincs arra, hogy Kerék Csaba Imre ezeket a személyeket bármilyen módon tévedésbe ejtette, vagy tartotta volna. (Arról nem is beszélve, hogy a bank zárt rendszerén belül [REDACTED] végzett minden banki műveletet.) A csalás büntette tekintetében a Csemegi- kódex óta töretlen a gyakorlat, hogy a tévedésbe ejtett vagy tévedésben tartott személy teljesít valamilyen anyagi szolgáltatást, amellyel kárt okoz. Jelen esetben szó sincs arról, hogy az itt hivatkozott sértettek bármit is teljesítettek volna, hisz a banki műveleteket [REDACTED] végezte. Mindehhez még azt is hozzá kell tennünk, hogy ugyanabból a táblázatból, amelyből a Fővárosi Ítéltábla a 21 rb. esetet „kigyűjtötte”, azt is meg lehet állapítani, hogy az érintett személyek részére az adott összeg visszautalásra került, a kár tehát még ilyen formában is megkérdőjelezhető.

Mindez alapján úgy véljük nyilvánvaló, hogy a bűnösség köre, vagyis a tényállás, a két ítélet viszonylatában nem lehet azonos és Kerék Csaba Imre II. rendű vádlottat mindenképpen megillette volna a joghatályos fellebbezés.

A Be. érintett szakasza alapján kialakult joggyakorlat, tehát nem teszi lehetővé, hogy az érintettek éljenek a harmadfokú eljárás lehetőségével, mert az a bírói álláspont, hogy ugyanazon tényállás alapján, csak más minősítés mellett hozott ítélet, ez nem teszi lehetővé. Amint erre utaltunk, ez egyrészt önkényes is, mert csak a bíróság álláspontját tükrözi, másrészt az új jogi minősítésre való hivatkozás, amint azt a fentiekben is próbáltuk érzékeltetni, nem jelenthet feltétlenül azonosságot az első fokon megállapított tényállással.

Az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati lehetőségnek nyilvánvalóan az olyan jogi szabályozás felel meg, amely mindenki számára előrelátható és az alkalmazási szabályai egyértelműek. Pusztán a bíróság szubjektív döntése, hogy a maga részéről hogyan minősíti az eljárást, önmagában nem lehet irányadó. (22/2014. (VII.15.) AB Határozat, 2/2017. (II.10.) AB Határozat)

c) Hivatkozni kell arra is, hogy Kerék Csaba Imre tekintetében a másfél évtizedes büntető eljárás során, soha nem merült fel a csalás elkövetésének lehetősége. A Dallos contra Magyarország elleni büntető ügy lényege is éppen az volt, hogy a kérelmezővel szemben sikkasztásért folyamatban lévő eljárás során a másodfokú bíróság a bűnösség megállapítását csalásra módosította. Ebben az ügyben az EJEB megállapította, hogy sérti az Egyezmény 6. Cikkét és nem felel meg a tisztességes eljárás követelményének az a tény, hogy a Fellebbviteli Bíróság csalássá minősítette át az ügyet és így meggátolta, mind a terheltet, mind a védelmet abban, hogy kifejezetten a csalás tényállási elemei tekintetében fejtsék ki védekezésüket. (Ismert, hogy Magyarország elmarasztalása csak azért maradt el, mert az ügyben időközben rendkívüli jogorvoslatként folytattak le egy felülvizsgálati eljárást. A Dallos- ügy egyébként jelentős mértékben hatott a magyar büntetőeljárás szabályozására is, mert részben erre tekintettel, részben pedig Péliissier és Sassi- ügyben is kifejtettek tekintettel az eltérő jogi minősítéssel kapcsolatos jogi szabályozás a bírósági eljárás során lényegesen hangsúlyosabb lett. Megjegyezzük, hogy jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla a tárgyalás megnyitását követően hirdetett ugyan az eltérő jogi minősítés tekintetében végzést, de az az I. rendű [REDACTED] vádlottat érintette oly módon, hogy az addig folytatólagosan elkövetett sikkasztás helyett, a sikkasztás több rendbeli voltára utalt.)

Összegezve tehát a konkrét ügyben sem fogadható el a Fővárosi Ítéltábla azon megállapítása, hogy a bűnösség körének (tényállás) változatlanul hagyása mellett vonhatott le jogi következtetést sikkasztás helyett csalásra. A Fővárosi Törvényszék ítéletének tényállása ugyanis, pusztán abban vélte látni Kerék Csaba Imre sikkasztásban való bűnsegédi részvételét, hogy több számlát nyitott, amelyek elősegítették [REDACTED] cselekményeit. Szó sincs az ítéleti tényállásban arról, hogy Kerék Csaba Imre közvetlenül, bármilyen módon részt vett volna más személyek tévedésbe ejtésében, illetve tévedésbe tartásában, de arról sem, hogy ilyen célzatos magatartásból eredően másoknak kárt okozott volna. Mindemellett arra sem található tényadat, hogy Kerék Csaba Imre bűnsegédi minőségben rendelkezett volna azokkal az ismeretekkel (tévedésbe ejtés, károkozás) amely a cselekvőségét tényállásszerűvé tette volna.

Mindezekből egyértelműen következik, hogy a Tisztelt Fővárosi Ítéltábla olyan cselekmény miatt állapította meg Kerék Csaba Imre bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett.

A jogorvoslati jog teljes körű gyakorolhatósága érdekében, tehát indokolt a Be. 386. §. (1.) bekezdésének b) pontját olyan félreérthetetlen és egyértelmű módon szabályozni, amely garantálja a jogorvoslati jog maradéktalan gyakorlását.

A Kúria felülvizsgálati határozatával kapcsolatban az álláspontunk a következő :

Mind az Alkotmánybíróság, mind pedig a Kúria felé tett indítványainknak sarkalatos képezi, hogy a Fővárosi Ítéltábla úgy tért át Kerék Csaba Imre terhelt vonatkozásában a sikkasztás minősítése helyett a csalásra, hogy etekintetben biztosította volna a védekezéshez való jogot.

Álláspontom szerint a Kúria számára sem volt közömbös ez a felvetés, mert a határozat kitér arra, hogy azért törvényes a Fővárosi Ítéltábla eljárása, mert a nyilvános ülés elején erre nézve kihirdette az eltérő minősítés lehetőségét a csalás vonatkozásában is.

Mellékelten becsatoljuk a Fővárosi Ítéltábla 2017. március 20.-án tartott nyilvános üléséről készített jegyzőkönyvet. Az eltérő minősítést tartalmazó végzés hangsúlyosan arra utal, hogy az addig folytatólagosnak minősített sikkasztás a sértettek száma szerint 77 rb.-ként is minősülhet. A jegyzőkönyv valóban tartalmaz egy rövid kiegészítést abban az irányban is, hogy felvetődhet a vagyonelleni cselekményeknél a csalás lehetősége is. Ezzel kapcsolatban azonban már szó sincs arról, hogy a sértettek száma szerint ez is lehet 77 rb.

Így úgy érezzük, hogy a Tisztelt Kúria határozatának 15. old. utolsó bek.-ben írt az a megállapítás, hogy „I.r. és II.r. terhelt vagyonelleni cselekménye az elsőfokú bíróság által megállapított minősítéstől eltérően a számlatulajdonosok számához igazodóan minősülhet sikkasztásként vagy csalásként”.

Amint erre már hivatkoztunk a végzés nem ezt tartalmazza.

Véleményünk szerint így érdemben nem fogadható el a felülvizsgálati határozat 16. old. 2. bek.-ben írt az a megállapítás sem, hogy „a másodfokú bíróság által az ügydöntő határozat meghozatala előtt a korábbtól eltérő minősítés lehetőségéről adott tájékoztatás miatt közömbössé válik az azt célzó kifogás, ami a bűnsegéd esetében a más alapcselekményre rátérést sérelmezi, mondván, hogy az a tudattartalmán kívül esik”.

A mellékelten megküldött nyilvános ülésről készült jegyzőkönyvből is kitűnik, hogy a végzés kihirdetését követően azonnal sorkerült a vádbeszédre, majd a védői perbeszédre is, konkrétan Kerék Csaba Imre II.r. vádlott tekintetében is.

Az eltérő minősítést tartalmazó végzések szerepe a büntető eljárás rendszerében éppen az lenne, hogy felhívja a figyelmet a más irányú jogi minősítés lehetőségére és egyben biztosítson kellő időt is arra – akár ügyésznek, akár védőnek, akár vádlottnak – hogy az új helyzet lehetőségét átgondolja és fel tudjon érdemben készülni ezen a téren is a védekezésre.

Úgy véljük, hogy ezt a szerepet a Fővárosi Ítéltábla 8.Bf. 392/2016/113/II. számú végzése egyáltalán nem töltötte be. A védekezéshez való jog tehát alapvetően sérült a tisztességes eljárás szabályainak megszegésével együtt.

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 61.§. (1) bekezdése kivételesen lehetőséget biztosít a kifogásolt döntés végrehatásának felfüggesztésére, ha a várható döntésre tekintettel súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány érdekében vagy más fontos okból ez indokolt. Kerék Csaba Imre személyes érintettségére vonatkozó megállapítások egyértelműen tartalmazza, hogy mind személyi szabadsága, mind pedig vagyoni viszonyai vissza nem fordítható hátrányt szenvednek a bírói döntés felfüggesztése nélkül, ezért kérjük a Fővárosi Ítéltábla Kerék Csaba Imre II. rendű vádlottra vonatkozó rendelkezéseinek felfüggesztését. Ez a döntés az Abtv. 39.§. (1) bekezdésében írt mindenkire nézve kötelező (Erga omnes) hatályú, de nem sérti a bírói függetlenség intézményét.

Debrecen, 2018. augusztus 17.

Tisztelettel:

Kerék Csaba Imre II. rendű vá

Dr. Kardos Sándor meghatalmazott vezető védő

Melléklet: jognyilatkozat

ügyvédi meghatalmazás